

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 25. Postrema Clementis XI. summi Pontificis infirmitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

§. XXV.

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

Postrema Clementis XI. summi Pontificis infirmitas.

Crebræ, gravesque, quibus Clemens Guarnac. t. 2. p. 34.
 Papa anno priori obruebatur, corporis molestiæ mortem esse vicinam Vit. Card. t. 1. p. 7.
 designabant, quocirca inter gravissimas universæ Ecclesiæ curas per plures Relat. Conclav. p. 139. Menses, nulla major illius animum occupabat, nisi ut prius bene mori disceret, quam moreretur: Eapropter S. Palatii Magistrum, quem conscientiæ suæ moderatorem selegerat, frequentissime accersivit, utque bono sub duce bene mortalitatem impleret, cum illo de rebus Divinis & sancta optenda morte diutissime differebat: Videbatur mortis suæ præsciis; dum enim die vigesima octava Novembris publicum, ut vocant, haberet Consistorium, Cardinales alloquens, aperte testabatur, *se ad Divinum Tribunal villicationis suæ rationem redditurum, brevi sistendum admoneri.* Nepoti quoque suo Hannibali Cardinali Albano negotium dedit, ut modestum in Vaticana Basilica sepulcrum pro suo Patruo, parari curaret, cui ipse Pontifex sibi hoc epitaphium apponendum composuit.

Hist. Eccles. Tom. LXXI. G D. O. M.

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

D. O. M.

Clemens XI. Pont. Max.

Hujus Sacrosanctæ Basilicæ
Olim Vicarius & postea Canonicus

Sibi vivens poni jussit

Obiit die. . . Anno Sal. MDCCXX.

Sedit in Pontificatu An. XX.

Orate pro eo.

Observandum plane, quod ipsemet
marmorì annum Pontificatus & mortis
sue *vigesimum* insculpi jussit, de qua
admonitus agebat, *si quid parum militi
supererit vitæ, facile & DIES & MENSIS
superapponi poterit*: Eodem Mense pe-
riculosa corripiebatur febris, cujus vio-
lencia postmodum conversa est in tu-
morem pedum: unde laxata morbi vis
omnibus spem fecerat, complures ad-
huc in menses aut etiam & annos du-
raturum esse spiritum, paulopost ta-
men rediere fatales commotiunculæ,
quibus per omnes venas sanguis tor-
pere, tantaque vi intermori vide-
batur, ut nec membra nervos, quibus
robur suum expediant, nec spiritus
viam invenirent, qua se reciprocantis
animæ meatus ac remeatus expandant,
laxentque. Nihilominus Clemens me-
dicorum ope amissam valetudinem pau-
latim

latim recepit; die autem decima septima Martii post oblatum Deo sacrificium toto corpore rigere cæperat, ac copioso sanguine e naribus emisso debilitatus, artubus omnibus totoque corpore succutiebatur, & quamvis vespere remissior esset febris, sequenti tamen die occultas vires nova mali accessione exeruit, sudorque frigidus per omnes proruptus venarum meatūs necnon fortior cordis palpitatio manifestiorem vitæ fugam indicabat. Conclamata jam erat tanti Pontificis salus, qui de instante periculo admonitus, non expavit ad mortis nuntium, sed melioris vitæ spe animatus, negotium exorsus est omnium gravissimum præteritæ juventutis ætatisque accusationem, qua peracta sacro Christi Corpore pro Vaticano refectus, ac oleo sancto inunctus, Catholicæ fidei professionem singulari pietatis sensu emisit: Postea Cardinalem Hannibalem, & Carolum Albanum Nepotes suos accersivit, eos ita allocutus? „Vestræ fortunæ cum omni „moderatione prospexi; ampliora facere, conscientiæ meæ religio prohibuit, vos autem solliciti sitis, ut vosmetipsos sanctificetis, hoc est enim præcipuum atque inter omnia ponderatissimum negotium, orate Deum pro me. „ Enimvero Cardinalis Albanus

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

Sæc. XVIII. banus duas Sedes, quas in S. Collegio va-
 A. C. 1721. cuas Papa reliquisset fratri suo Alexandro
 vel aliis, Præsulibus pro suo arbitrio con-
 cedi petebat, cui tamen Pontifex respon-
 dit: *Scitis quod Nepotem meum tenere dili-
 gam, nullum autem aliud bonum in hac terra illi
 exopto, nisi ut in timore Dei vivere pergat,
 nunc vero tempus monet, ut ad magis
 seria animum impendam.* Aderant quo-
 que omnes Cardinales ab eo creati
 quot quot tum Romæ agebant, qui in-
 gentem Christianæ Reipublicæ jacturam
 deplorabant; ingerebant assidue
 sanctissima monita Religiosi Viri, do-
 ctrina, pietate, & dignitatibus præ-
 stantes, qui alternis, stasque horum
 pium ministerium subibant: ipse etiam
 Pontifex omnes Christianos Principes
 Cardinalem Palavicinum, & Pœnitenti-
 tarium Majorem rogabat, ut ei fasti-
 dia, & molestias, quas per viginti
 Pontificatus sui annos potius ex hu-
 mana fragilitate, quam voluntatis præ-
 vitate eis irrogasset, condonare velint.
 postea Cardinalem Albanum accersens
 ejusque manum stringens dixit: *Re-
 cipe postremum amicitie mee signum, quod
 tibi in hoc mundo exhibere possum, Car-
 Nepos, nihil in hoc mundo magnum erit,
 nisi quod in oculis Dei magnum est: orate
 omnes Deum pro me. Valet.*